

Изъ „Източни романси“

Недей търси цѣлувка отъ уста ми,
Ревнивий бей Захри,
Че пурпура имъ, жаръ що диша,
За тебе не гори

Недей търси отъ устнитѣ цѣлувка,
Шо въ трепетень топликъ
До боль завпити въ други, буреносни
Замираха за мигъ —

За мигъ, откраднатъ бързо отъ живота,
Обгърналъ вечността! . . .
И . . . ти — допрешъ ли устни до уста ми —
Цѣлувашъ две уста!

Недей търси цѣлувка отъ уста ми,
Ревнивий бей Захри,
Че пурпура имъ, жаръ що диша,
За тебе не гори.

Изъ „Есенни мотиви“

Есенното слънце погалва земята —
Въ увѣхнали листи умиратъ цвѣтата
Въ тѣга подъ лжчитѣ последни.

Подмамени пжпки се сепватъ, разтварятъ —
Но сухи, безъ мирисъ, веднага обарятъ
Тѣ чашчици восъчно бледни . . .

Замира шумъ неженъ на сладки милувки,
А устни блѣднеятъ безъ първа цѣлувка
Въ остатъкъ на сили последни.